

HOME

SYNTHESIS

Καλλιτεχνική Διεύθυνση annexM: Άννα Καφέτση
 Επιμέλεια: Άννα-Μαρία Κάντα
 Παραγωγή: Skeptik Productions
 Εγκατάσταση οπτικοακουστικών έργων:
 Μιχάλης Αντωνόπουλος,
 Αντώνης Γκατζουγιάννης, Μάκης Φάρος
 Τυπογραφικός σχεδιασμός: Typical Organization
 for Standards and Order
 Παραγωγή - Εκτύπωση φυλλαδίου έκθεσης:
 ΚΑΠΑ Εκδοτική

Ώρες λειτουργίας
 Καθημερινά: 20:00 - 24:00

Είσοδος Ελεύθερη
 Κήπος Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

Με την οικονομική υποστήριξη του
 Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού

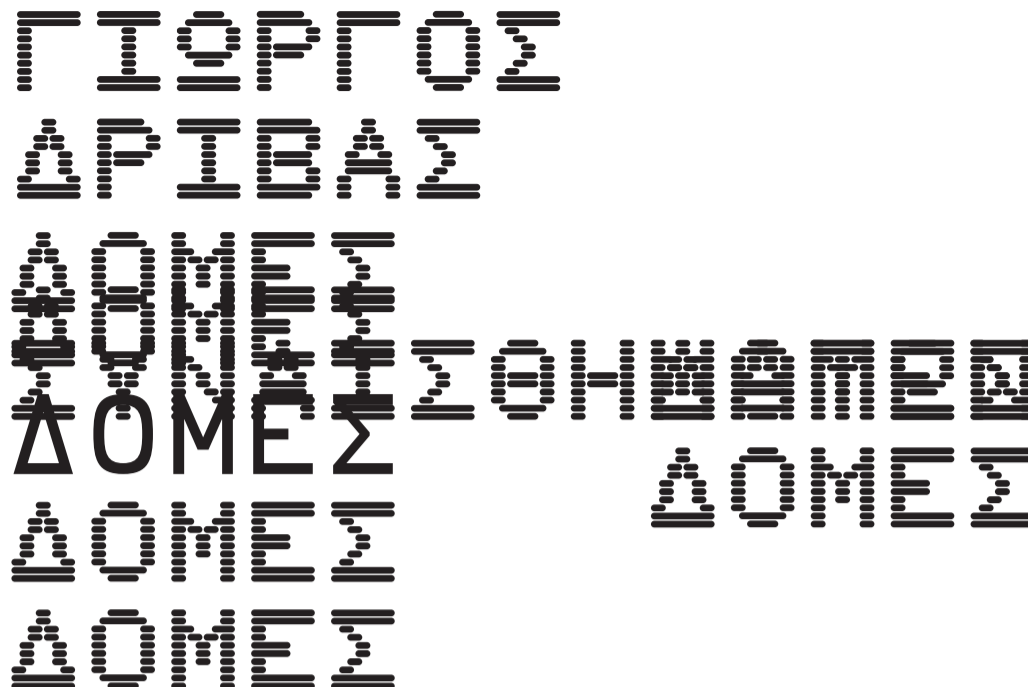

Επιμέλεια: Άννα-Μαρία Κάντα
 Κείμενα: Γιώργος Δρίβας, Άννα-Μαρία Κάντα,
 Διονύσης Καρβαθός, Άννα Καφέτση, Εύα Στεφανή
 Μετάφραση (ελληνικά - αγγλικά): Κώστας
 Κωνσταντίνου
 Γραφιστικός σχεδιασμός: Typical Organization
 for Standards and Order
 Παραγωγή - Εκτύπωση: ΚΑΜΠΥΛΗ Α.Ε.Β.Ε.

Υπό έκδοση, 64 σελίδες
 ISBN: 978-960-7191-17-5
 Διαστάσεις: 16.5 x 21.5 εκ.
 annexM - Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 2020

Πληροφορίες
 Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 115 21 Αθήνα
 210 7282000, 210 7282158
 annexM@megaron.gr
 megaron.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

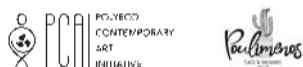

ΔΟΜΕΣ

Παραγωγή Υποστηρικτές υλοποίησης των έργων

SKEPTIK //

Χορηγοί επικοινωνίας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
 ANNA-MARIA KANTA

23.07.20 - 20.09.20

Στην έκθεση *Δομές συναισθημάτων* ο Γιώργος Δρίβας παρουσιάζει τρεις νέες παραγωγές που θα μπορούσαν να ιδωθούν και ως παραλλαγές σε ένα έμμονο θέμα, αυτό της εμπειρίας του χρόνου. Φέρνει τον θεατή αντιμέτωπο με ένα ιδιότυπο ρεπερτόριο χαρακτήρων: αποπροσωποποιημένους παίκτες ενός βιντεοπαιχνιδιού χωρίς σαφή αρχή και τέλος, ανώνυμους επιζώντες μιας ανείπωτης καταστροφής, έναν ξένο -αόρατο, παράταιρο, αταξινόμητο ανάμεσα σε πολλούς άλλους-, που παρεκκλίνει της αναμενόμενης πορείας του. Οι μυθοπλαστικοί του ήρωες μας παρουσιάζονται άλλοτε ως κομιστές συγκεχυμένων μηνυμάτων και άλλοτε ως φορείς ακατέργαστων συναισθημάτων. Ερχονται ως σιωνοί μιας επικείμενης αλλαγής ή είναι ήδη οι κάτοικοι ενός κόσμου που τελεί υπό κατάρρευση. Παραμένουν μετέωροι ανάμεσα στο αναδρομικό και το προδρομικό, το τετελεσμένο συμβάν και το ενδεχόμενο.

Ο καλλιτέχνης δημιουργεί στις *Δομές συναισθημάτων* αντιφατικούς χρονοτόπους. Εκεί αναζητά επίμονα τις άλλοτε αδιόρατες και άλλοτε βίαιες μεταβολές που ορίζουν τον ανθρώπινο βίο και μεταπλάθουν την ψυχική και κοινωνική ζωή. Βάζει τους χαρακτήρες του να βιώνουν απρόσμενα συμβάντα, να επιστρέφουν επίμονα σε προηγούμενες εμπειρίες και σκέψεις. Τα λόγια και οι πράξεις τους στην ατέρμονη επαναληπτικότητα τους μας ωθούν να συλλογιστούμε τις «ξαφνικές στροφές», τις καταστροφές της δικής μας εποχής.

Η πολυκάναλη βιντεοεγκατάσταση *Kaizo* (2020) μας μεταφέρει στους αλγοριθμικούς τόπους της εικονικής πραγματικότητας. Ο τίτλος του έργου αναφέρεται στα χακαρισμένα βιντεοπαιχνίδια υψηλής δυσκολίας και παραπέμπει στις στρατηγικές εισβολής σε υπολογιστικά συστήματα. Ο καλλιτέχνης δημιουργεί εδώ ένα αλληγορικό περιβάλλον, προσφέροντας ένα σύνθετο σχόλιο πάνω στα όρια της ανθρώπινης δράσης. Οι φανταστικοί του χαρακτήρες είναι δύο παίκτες που περιηγούνται τους εικονικούς χώρους ενός βιντεοπαιχνιδιού *kaizo*. Έχουν να αντιμετωπίσουν ανυπέρβλητες δυσκολίες και εμπόδια,

καθώς το βιντεοπαιχνίδι μιμείται την μορφή και δομή των φυτικών οργανισμών, όπως υποδηλώνουν οι εικόνες του έργου. Είναι ένα αυτορρυθμιζόμενο σύστημα που αυτοεπιδιορθώνεται και μετασχηματίζεται κάθε φορά που αντιλαμβάνεται μια εξωτερική απειλή. Οι αόρατοι σε εμάς παίκτες, φαίνεται να υπακούν σε ένα άγνωστο «σενάριο» που παρουσιάζεται με τη μορφή αποσπασματικών φράσεων: «Στόχος είναι κάτι που δεν ξέρουν και πρέπει να ανακαλύψουν. Χάνονται μέσα στο έξυπνο περιβάλλον που αλλάζει συνέχεια ενώ μένει πάντα το ίδιο».

Στην πεντακάναλη οπτικοακουστική εγκατάσταση *Aeoniwm* (2020) πέντε εργαζόμενοι ενός θερμοκηπίου μιλούν για μια απροσδιόριστη καταστροφή, ένα «φοβερό γεγονός». Απαντούν διαδοχικά σε ερωτήματα που δεν εκφράζονται ρητά, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργούν, άλλοτε με καρτερία, άλλοτε με παραιτησή, ένα παχύφυτο του γένους *Αιώνιο*. Αινιγματικό κατάλοιπο ενός ερειπωμένου κόσμου ή το σύμβολο μιας νέας εποχής, το *Αιώνιο* έρχεται να επιβάλει τη δική του χρονική τάξη. Ο καλλιτέχνης σημειώνει: «Σε ένα θερμοκήπιο ο κύκλος ζωής σταματά και ξαναρχίζει συνέχεια. Ο ξεριζωμός και η διαρκής μεταφύτευση ενός παχύφυτου δημιουργεί έναν ατέλειωτο φαύλο κύκλο ζωής και θανάτου. Τα 5 πρόσωπα προσπαθούν να καταλάβουν αυτό που τους συνέβη. Προσπαθούν να υπάρξουν ξανά. Προσπαθούν να εξηγήσουν το ανεξήγητο». Το *Aeoniwm* περιγράφει μία μετέωρη συνθήκη μεταξύ κίνησης και ακινησίας, λόγου και σιωπής, φθοράς και αναγέννησης, ματαιώσης και προσμονής, μονοτονίας και παραλλαγής. Απεικονίζει έναν κόσμο ερμητικά κλειστό στις εξωτερικές συνθήκες, αλλά και διάφανο, εύθραυστο στην αλλαγή.

Η δικάναλη εγκατάσταση με τίτλο *Empirical Data 2.0* (2019) αποτελεί τη συνέχεια της βιντεοεγκατάστασης *Empirical Data*, παραγωγής του 2009. Οι δύο εκδοχές του έργου παρατίθενται μία δίπλα στην άλλη, και προβάλλονται ταυτόχρονα. Το *Empirical Data* εκκινεί από την εμπειρία του Γεωργιανής καταγωγής ηθοποιού *Δαβίδ Μαλτέζε*:

την πορεία του από την ανωνυμία στην καταξίωση. Πραγματεύεται, όπως γράφει ο καλλιτέχνης, «τη σχέση κάποιου με ένα περιβάλλον που είναι άγνωστο και υπό μία έννοια συχνά εχθρικό». Στην αρχική εκδοχή στο αριστερό μέρος της οθόνης ο Μαλτέζε μας παρουσιάζεται σαν ένας χαρακτήρας του βωβού κινηματογράφου να περιδιαβαίνει χώρους ανοίκειους. Ένας απροσδιόριστος παρατηρητής τον ακολουθεί, τον επιτηρεί, τον αξιολογεί, ενδεχομένως τον απορρίπτει. Οι κινήσεις του καταγράφονται με αποσπασματικό τρόπο, οι σκέψεις του παραμένουν άγνωστες. Στο δεξιό μέρος, παρακολουθούμε τον Μαλτέζε δέκα χρόνια μετά. Σαν παρατηρητής του προηγούμενου εαυτού του ο ηθοποιός ανατρέχει στα στιγμιότυπα

της ζωής του, στη ζωή του ως «άλλου» μέσα στην κοινωνία. Στον μακρύ του μονόλογο ακούμε τη συνεχή του συναισθηματική παλινδρόμηση ανάμεσα στο παρελθόν και στο μέλλον. Προς το τέλος του μονολόγου του ο ήρωας, σαν αγγελιοφόρος κακών μηνυμάτων, ανακινώνει ή μάλλον απειλεί πως θα ανακινώσει την κατάρρευση του κόσμου, στον οποίο μάταια προσπάθησε να ανήκει. Τελικά όμως αναβάλλει επ' αόριστον τις ριζοσπαστικές, ουτοπικές δυνατότητες που συντροφεύουν την καταστροφική φαντασία. Ίσως ο ρόλος που του αρμόζει, να είναι απλώς αυτός του διασκεδαστή. «Ίσως τελικά να μην θέλω να πω τίποτα», λέει επί σκηνής.

Άννα-Μαρία Κάντα

1. Γιώργος Δρίβας, *Kaizo*, 2020, πολυκάναλη προβολή εικόνων και κειμένου, 3', έγχρωμο χωρίς ήχο
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη
 2. Γιώργος Δρίβας, *Aeoniwm*, 2020, πεντακάναλη συγχρονισμένη προβολή, 20', έγχρωμο με ήχο
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη
 3. Γιώργος Δρίβας, *Empirical Data 2.0*, 2019, δικάναλη συγχρονισμένη προβολή, 30', ασπρόμαυρο με ήχο
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη
- A. Είσοδος - Βασιλίσσης Σοφίας
 B. Είσοδος - Κόκκαλη